

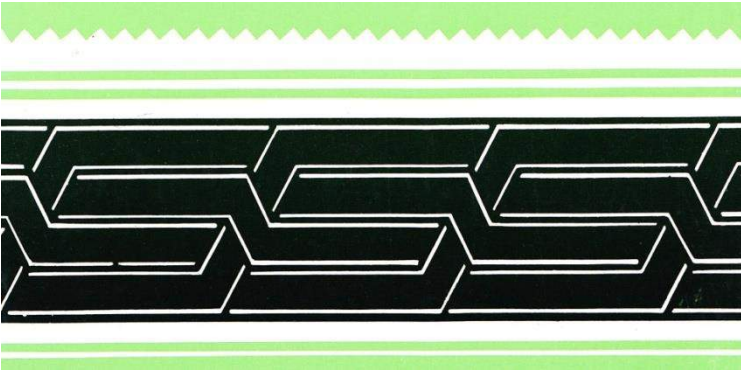
Tevhîd ve Küçük bir yakarış

TEVHÎD
VE
KÜÇÜK BİR YAKARIŞ

YAZAN

Ali Celâleddin Karakılıç

2013

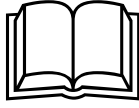
Tevhîd ve Küçük bir yakarış

TEVHÎD VE DUÂ

YAZAN

Ali Celâleddin Karakılıç

2013

Besmele, Hamdele, Salvele

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. لَا الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. لَا مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. ط. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. ط
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ لَا غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.
أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ. وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.
أَحْمَدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى.
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ
إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

Bi'smi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

Bütün âlemlerin Rabb'i, Rahmân ve Rahîm, Din Günü'nün sâhibi olan Allâh'a hamd olsun. Yâ Rabb, biz Yalnız sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz. Bizleri doğru yola hidâyet eyle. O kendilerine ni'met verdiklerinin yoluna ilet. Gazâba uğrayanlarinkine ve sapıklarinkine değil.

Bizi, îmân'a ve (fitrat dîni olan) İslâm'a hidâyet eden Allâh'a hamd olsun. Allâh, kimi dilerse onu, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri) doğru yola iletir.

Hamd olsun Allâh'a ve selâm olsun O'nun beğenip seçtiği (kendisinde hayır görüp doğru yola iletlediği) kullarına.

Salât ve selâm, Rasûl'ümüz Hazreti Muhammed üzerine, tayyib ve tâhir olan Âl ve Ashâb'ının üzerine ve Kıyâmet'e kadar ihsân ile Âl ve Ashâb'ına tâbi' olanların üzerine olsun. Âmîn.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hıkmitle değil) ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), diye yarattım”¹.

¹ -Zâriyât, 56.

Tevhîd ve Duâ

Muhterem Müslümân
Dikkât et ve iyi düşün

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hikmetle değil) ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezzehe kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), diye yaratdım”.²

Âyet-i kerîme’sine göre **yaratılışın amacı**, **“Ma’rifetü’llâh”** dir: *ya’nî Allâhü Teâlâ’nın varlığını, birliğini bilip O’na inanma; O’nu noksan sıfatlardan münezzehe kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak “O’na kulluk etme”* dir.

Bunun için Allâhü Teâlâ,

كُنْتُ كَنْزًا مَخْفِيًّا فَأَحْبَبْتُ أَنْ أُعْرَفَ فَخَلَقْتُ الْخَلْقَ،

*“Ben gizli bir hazîne idim, bilinmek istedim, bilinmek için de mahlûkâtı yaratdım”.*³

² -Zâriyât, 56.

³ -Keşfü'l-Hafâ,II,173.

Hak Dîni Kur’ân Dili Türkçe Tefsîr, C.7.ss.5161 ve Sadeleştirilmiş Mülk suresi tefsiri C.8.ss.183. Elmalılı. M. Hamdi Yazır.

خَلَقْتَنَا مِنْ نُورٍ وَجْهِي وَخَلَقْتَ مِنْ نُورِكَ كُلَّ الْأَشْيَاءِ

“*Seni kendi veçhimin (zâtımın) nûrundan), diğer şeyleri de senin nûrundan yarattım*”.⁴

kudsî hadis’lerinde bildirildiğine göre, sevgili Rasûlü Hazreti Muhammed *sallâ’llâhü aleyhi ve sellem*’in mübârek Rûh-i şerîf’lerini (*nûrunu*) yarattığı zaman, ismini “**Muhammed**” koyarak O’na “**Habîbim**” demiş ve ismini kendi ismi ile berâber yazıp **Tevhîd**’in aslı, esâsı ve kaynağı olan,

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) : **Lâ ilâhe illâ’llâh,**

Muhammedü’r-Rasûlü’llâh :Allâh’dan başka hiç bir ilâh, -hiç bir tanrı, hiç bir ma’bûd- yoktur, ancak O vardır; Muhammed -*aleyhi’s-selâm*- Allâh’ın (*kulu ve*) Rasûlü’dür”.

Kelime-i Tevhîd’ini, **Levh-ı mahfûz**’a yazmış, yarattığı her mahlûku bu esâsa göre inanıp yaşamakla, (*kendisini tesbîh ve tenzih etmekle*) görevlendirerek bu esâsın gereklerini yerine getiririp kulluk yapmaları ile sorumlu tutmuşdur ki **îmân’ın ve İslâm’ın aslı, esâsı ve temeli olan bu mübârek cümleye “Kelime-i Tevhîd”, bunu söylemeye de “Tehîl”** denir.⁵

Bu Hadîs-i kudsî hakkında ba’zı kimseler senedi zayıf demişlerse de, **Aliyyü’l-Kârî** gibi bir kısım büyük **muhaddis**’ler de, bu Hadîs-i Kudsî hakkında, “*Senedi olmasa da ma’nâsı sahîhdir, hakk ve hakikate uygundur*” demişlerdir.

⁴ -İmân Ahmed, Müsned IV-127; Hâkim, Müstedrek II-600/4175;

İbni Hibban, El İhsân XIV-312/6404; Aclûnî, Keşfü’l-Hafâ I-265/827.

⁵ -**Levh-ı mahfuz**: Korunmuş levha anlamındadır ki kazâ ve kaderin yazıldığı ezeli ve ebedî ilm-i ilâhî’dir. Allâhü Teâlâ’dan başka hiçbir kimse bunu bilemez.

Âdem aleyhi’s-selâm Cennet’den çıkarılıp Serendib’e indirildikten sonra, afv ve mağfret edilmesi için ikiyüz sene ağlayarak tevbe ve istiğfâr etmiştir. Bir cevab alamayınca “Yâ Rabb, âhir zaman peygamberi Hazreti Muhammed aleyhi’s-selâm hürmetine beni afv ve mağfret et” diye duâ edince, Cenâb-ı Hakk “Sen O’nu nereden biliyorsun?” demiş, O da, “Yâ Rabb, beni halk edib yarattığın zaman başımı kardırurken Levh’ı Mahfûz’da -Lâ ilâhe illâ’llâh, Muhammedü’r-

Yerlerin göklerin yaratıcısı, âlemlerin Rabbi ve sâhibi Allâhü Teâlâ, Mâsivâ'yı⁶ (kâinâtı) îcâd için (yaratmak için) irâdesini izhâr ettiği zaman, kendi nûrundan yaratmış olduğu

Rasûlü'llâh- yazılı olduğunu gördüm de ondan biliyorum” cevabını verince, **“Eğer O olmasaydı seni yaratmazdım”** denilerek afv ve mağfiret edildiği müjdelemiştir ki böyle bir rivâyet, bu konuyu te'yid etmektedir.

Ayrıca diğer bir rivâyette de, Allâhü Teâlâ tarafından şu âyet-i kerîme telkin edilince bu âyet-i kerîme ile duâ etti ve duâsı kabul olundu.

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ .

“Ey Rabb'imiz, biz kendimize yazık ettik. Eğer bizi bağışlamaz, bizi esirgemezsen her halde (maddî ve ma'nevî en büyük) zarara uğrayanlardan olacağız”. A'râf, 23. Tefsîr-i Mevâkib, Osmanlıca.ss.5. Ed-Dürü'l-Mensur.C.1.s.142.

Aynı şekilde, aşağıdaki **Hadîs-i şerîf** de, her mahlûkun, Rasûlü'llâh aleyhi's-selâm'a karşı olan inancını, sevgisini ve O'ndan ayrı düşmenin üzüntüsünü ifade eder:

Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*, ilk zamanlar, Mescid-i Nebî'de, mihrâbın sağ tarafına konulmuş bir hurma kütüğüne dayanarak (veyâ üzerine çıkarak) hutbe okurdu. Daha sonra üç basamaklı minber yapıp mihrâbın sağ tarafına konulunca onun üzerine çıkarak hutbelerini okumaya başladı.

Bir Cum'a günü bu minbere çıkıp hutbe okurken. bir köşeye konulmuş olan bu hurma kütüğü, -bir ananın kendisinden ayrılan evlâdına hüzüün ve kederinden dolayı şiddetli bir arzû ve iştiyâk ile ağlayıp inlediği gibi- inleyip feryâd etmeğe başladı. O'nun bu hâlini gören Rasûlü'llâh *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*, minberden inip O'nu kucakladı ve *“İstersen seni eskiden yetişip büyüdüğün yere götürüp yeniden dikiyim. Sen de yeni başdan olduğun gibi yetiş. İstersen cennet'de dikiyim de cennet ırmaklarından, pınarlarından kana kana iç, güzelce yetiş, meyve ver ve meyveni Allâh'ın sevgili kulları yesin. Nasıl istersen öyle yapayım”* dedi. O da, (kendi lisânı ile) âhireti ve cenneti, dünyâ'ya tercih ettiğini ifade edip -susturulan bir çocuk gibi- hafif hafif inleyerek susdu. Bunun üzerine Rasûlü'llâh *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*, şöyle buyurdu:

“Eğer ben O'nu kucaklamamış olsaydım, kıyâmet gününe kadar hep böyle inleyip duracaktı. Siz O'nu ayıplamayınız. Zîrâ Allâh'ın Rasûlü hangi şey'den ayrı düşerse, o şey' mutlakâ mahzûn olur”.

Bu hâdis, **Mescid-i Nebî**'de bir Cum'a günü bir mescid dolusu Ashâb-ı Kirâm'ın huzûrunda cereyan etmiştir ki Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in nübüvvetine delâlet eden ap-açık mu'cizelerden birisidir. Bu hâdisi bildiren Hadîs-i şerîf'e, **“Hanîn-i Ciz": Hurma kütüğünün feryâd-ı iştiyâkı**” hadîsi denir ki Kur'ân-ı Kerîm âyetleri gibi **mütevâtir**'dir.

⁶ -**Mâ sivâ**: Bir şey'den başka olan şey'lerin hepsi. Allâhü Teâlâ'dan başka olan bütün varlıklar, âlemler, kâinât.

bu nûra, (كُونِي مُحَمَّدًا) : Muhammed ol, (yerlerdeki göklerdeki mahlûkâtıma, sonsuz rahmetimin müjdecisi olarak, eşsiz bir sevgi ve övgüye lâyık ol) diye hitâb etti ki böyle bir hitâb-ı ilâhî, “ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ” (Habîbim), **biz seni ancak âlemlere rahmet için gönderdik** (yarattık)”.⁷ Âyet-i kerimesinde ifâde buyurulan hakikate de uygundur.

Bu rûh, (bu nûr) da, âlemlere rahmet için yaratılmış olduğunu ifâde etmek üzere Allâhü Teâlâ'nın hicâbına kadar her şey'i aydınlatıp büyük bir teslîmiyyetle secdeye kapanarak (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ : Her türlü hamd-ü senâ', yalnız Allâhü Teâlâ'yadır) deyip Muhammediyyetini (eşsiz bir sevgi ve övgüye lâyık olarak âlemlere rahmet için yaratılmış olduğunu) ifâde etdi.⁸

⁷ -Enbiyâ',107.

⁸ -Böyle bir hamd-ü senâ'da “**Rabbi'l-âlemîn**: âlemlerin Rabbi” ifâdesi yoktur. Çünkü henüz âlemler yaratılmamıştır. Bu ifâde, âlemler yaratıldıktan sonra,

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. لَا الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ. لَا مَالِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ.

“Bütün âlemlerin Rabb'i, Rahmân ve Rahîm, Din Günü'nün sâhibi olan Allâh'a hamd olsun”.

şeklinde kemâlini bulmuştur.

Aynı hâdisenin bir tekrârı da, **Allâhü a'lem**, Hâtemü'l-enbiyâ' (peygamberlerin sonuncusu) olarak Mi'râc Gecesi'nde, “ **R e f r e f** ” denilen ve mâhiyyeti beşer akıl ve idrâkine sığmayan bir vâsıtâ ile yüксеle yüксеle yükseldi de O, bir ve tek olan mukaddes, münezzehten varlığın, Allâhü Teâlâ Hazretlerinin dilediği bir makama (yakanlığa) ulaştı. Esrar perdesi kaldırıldı. Allâhü Teâlâ Hazretleri zaman ve mekândan münezzehten olarak, her türlü teşbîh ve temsillerden uzak bulunarak kabûl buyurduğu *Harem-i Akdes* 'inde, *Habîbi'ne* ve *Hâtemü'l-Enbiyâ* 'sına, vahy edeceği şey'leri vahy etdi ki bu hâl, Kur'an-ı Kerîm'in Necm sûresi'nde şöyle ifâde buyurulur:

مَا كَذَبَ الْمُؤَادُّ مَا رَأَى.

“O'nun gördüğünü kalbi yalana çıkarmadı”. Necm,11.

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى.

“And olsun ki O, Rabb'inin en büyük âyetlerinden bir kısmını görmüştür”.

Necm,18.

Allâhü Teâlâ da, “Ben de, yarattığım varlık âlemini, seninle şereflendirip övdüm ve Mahmûdiyyet’imi (*her türlü hamd-ü senâ’nın yalnız bana olduğunu*) bildirdim. Bunun için de dünyâyı ve âlemleri yaratmaya senden başlayıp seni hilkatin başlangıcı ve risâlet’in sonuncusu yaptım. Çünkü, “لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلاكَ (Habîbim)! Sen olmasaydın, sen olmasaydın, (seni yaratmaydım, seni yaratmasaydım) felekleri, (yerleri gökleri -âlemleri-) yaratmazdım”.⁹

“Bu nûr, Allâh’ın kudretiyle O’nun dilediği yerlerde dolaşıp duruyordu. O vakit daha hiçbir şey yoktu. Ne Levh, ne kalem, ne cennet, ne ateş (*ne cehennem*), ne melek, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne cin ve ne de insan vardı”.

Allâhü Teâlâ, (إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ). **Yaratan Rabb’inin adı ile oku**”.¹⁰ âyet-i kerîme’sindeki ilk emirde belirtildiği gibi, mahlûkları yaratmak istediği vakit, bu nûru dört parçaya ayırdı.¹¹ Birinci parçasından **kalem**’i (*akl’i*), ikinci parçasından **Levh**’i (*Levh-i Mahfûz’u*) yarattı da kalem’e (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ : اذْكُرْ) dedi. Kalem, bu emrin heybetinden, dehşetinden titredi ve “*Yâ Rabb, ne yazayım?*” dedi. Allâhü Teâlâ da, (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) : **Lâ ilâhe illâ’llâh, Muhammedü’r-Rasûlü’llâh** : *Allâh’dan başka hiç bir ilâh - hiç bir tanrı, hiç bir ma’bûd- yoktur, ancak O vardır; Muhammed -aleyhi’s-selâm- Allâh’ın (kulu ve) Rasûlü’dür*” diye yaz, buyurdu.

⁹ -Rıfkı Melül Meriç, A.Ü.İlahiyat Fakültesi Paleografî notları. 1955.

¹⁰ -Alâk, 1.

¹¹ -Bu dört parça ifâdesi için, aşağıda gelecek olan Câbir r.a.hadis-i şerîf’ine bak:

Ve tekrar Kalem'e (اُكْتُبُ :Yaz) dedi. O da “*Yâ rabb, ne yazayım? Dedi. Kaderi yaz dedi. işte o saatde kalem, (sonsuzca kadar) olmuş ve olacak şey'leri (her türlü vasıfları ile) yazdı*”.¹²

Kâinatta **en büyük hâdise**, hiç şüphe yok ki, âlemlerin efendisi Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in, “:لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتُ الْآفَاقَ. (Habîbim)! Sen olmasaydın, sen olmasaydın eflâki (yerleri gökleri -âlemleri-) yaratmazdım. Ya'nî bilinmek için seni yaratmasaydım, bilinmek için seni yaratmasaydım yerleri gökleri -âlemleri-

¹² -Hak Dini Kur'an Dili Türkçe Tefsîr,C.8.ss.5262-5263.Elmalı M.H.Yazır.

Tirmizî, (ğarîbün isnâden), Kader, 17. Ahmed bin Hanbel,V.317. Keşfü'l-Hafâ', 1.309. El-Hâkim. El-Müstedrek,2/498.Beyhakî,Es-Sünenü'l-Kübrâ',III.9.X,204.

Kâinât'da olmuş ve olacak şey'lerin yazılması Allâhü Teâlâ'nın bu emri ile Kalem tarafından yazılmış, bundan sonra da aşağıdaki âyet-i kerîme'de bildirildiğine gibi, insanların amellerini ve fiillerini yazmaya me'mûr melekler tarafından yazılmaya başlanmıştır. İnsanlardan ilk yazı yazan da ilk insan ve ilk peygamber Âdem *aleyhi's-selâm* olmuştur.

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ. كِرَامًا كَاتِبِينَ. يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ.

“**Muhakkak ki sizin üstünüzde hakîkî bekçiler (amel ve hareketlerinizi dâimâ murakabe eden melekler)**”.

“(Allâh indinde) **çok şerefli yazıcılar vardır**”.

“**ki onlar ne yapıyorsanız hepsini bilirler**”.¹² İnfitar, 10-11-12.

✱

“Rivayete göre Adnan ibn-i uded'in hükümdarlığı zamanında Tasm kabilesinden (اِبْحَدُ :Ebcad), (هَوُزُ :Hevvez), (حُطَّى :Hutti), (كَلَمَنُ :Kelemen), (سَعْنَصُ :Sa'fes), (قَرَشَتْ :Karaşet) isimli altı kişi kendi isimlerinde bulunan (*ma'nâsi bilinmeyen fakat Arab harflerine konu olan*) harfleri ilk defa vaz etmişlerdir. Kendi isimlerinde bulunmayan (ث خ ذ) (نَحْدُ :Sehaz) ve (ض ظ غ) (دَاظُ :Dazı) + (لُنُ :Len) harflerini de önceki 22 harfe ilave ederek Arab yazısının harflerini tamamlamışlar ve son altı harfe Revâdîf ismini vermişlerdir”.¹²

Rıfıkî Melül Meriç. A.Ü.İlâhiyat Fakültesi Paleografi notları. 1955.

yaratmazdım"¹³ kudsî hadisinde belirtildiği üzere, **rûhunun** yaratılıp **âlemlere rahmet** vesilesi olarak Levh-i mahfûz'a " لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ : **Lâ ilâhe illâ'llâh, Muhammedü'r-Rasûlü'llâh**" olarak yazılması **hâdisesi**'dir.

En son ve en büyük bir peygamber olarak âlemlere rahmet, inse ve cinne peygamber olarak gönderilmesi; Mî'râc'da Sidretü'l-müntehâ'ya varınca kâinâtın künhüne vâkıf olarak Cennet ve Cehennem'in temâşâ etdirilmesi ve Sidretü'l-müntehâ'dan ötede hiçbir mahlûka nasîb olmayan yüce bir makâma yükseltilmesi, Mescid-i Aksâ'da Mî'râc'a çıkarken ve Mî'rac'dan dönerken tüm peygamberlerin tecessüm eden rûhlarına imâm olup namaz kıldırması, mahşerin en sıkıntılı bir zamânında Makâm-ı mahmûd'a (*en büyük şefâat makâmına*) sâhib olması gibi hâdiseler de, **bu büyük** ve **eşsiz şerefli hâdis**e'nin birer uzantısıdır.

Çünkü, "**Hilkat ağacı**" nın çekirdeği O'dur. Eğer Kâdir-i Zü'l-celâl, bilinmek için, "**Ma'rifetü'llâh** için", O'nun yaratılışını; âlemlere rahmet, inse ve cinne en son peygamber olarak gönderilmesini takdîr etmemiş olsaydı, kâinatda, hiçbir şey' olmadığı gibi **halifelik vafına namzet insan** da olmayacaktı. Dolayısıyla imtihan dünyasının kapısı da açılmayacak, bunun neticesi olarak Cennet ve Cehennem hayâtı da olmayacaktı.

¹³ -Hak Dini Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr, C.7.ss.4937 .Elmahlı M.H.Yazır. Ed-Dürrü'l-Mensur.C.1.s.142. Müstedrek. C.2.s.671.

Bunun için Yaratan Rabb'ini iyi tanı ve O'na iyi kulluk yap ki **-O senden râzı, sen O'ndan râzı olarak-** imtihân-ı ilâhî'yi kazanmış olasın.

A.Celâleddin Karakılıç

01-Eylül-2013
25-Şevvâl-1434

KÜÇÜK BİR YAKARIS

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْوَهَّابِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ. وَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ.

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ رُسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Sübhâne Rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb.¹⁴

El-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve'l-âkîbetü li'l-müttekîn. Ve lâ udvâne illâ ale'z-zâlimîn.

Es-selâtü ve's-selâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmaîn.

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.
يَرْحَمُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

“Ey Rabb’imiz, bize dünyâda da iyi hal ver, âhîretde de iyi hal ver ve bizi o ateş (cehennem) azâbından koru”.¹⁵ Ey merhametlilerin en merhametlisi Sen bize rahmet et.

Yâ Rabb, bizleri, **Müttekî’ler** için doğru yolun, (mutlu yaşam yollarının), **ta kendisi olan Kur’ân-ı Kerîm’ine hakkıyla inanan; Senin** varlığını, birliğini bilen, Seni noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak

¹⁴ "Çok yüce, en âli, çok bağışlayıcı olan Rabb'im, her türlü noksanlıktan berîdir, kendisini tesbîh ve tenzîh ederim".

¹⁵ -Bakara, 201.

sana kulluk yapmaya çalışan; **kendilerine ni'metler verdiği** peygamberler, siddîklar, şehîdler ve sâlihler ile berâber olmak için ğayret sarf eden; *“Onlar ne iyi arkadaşlardır”*.diye övdüğün ve râzı olduğun Müttekî ve Muhlâs kullarından olmayı arzu eden; Rabb'lerinden (gelen) Hidâyet'in (doğru yolun) tam üzerinde olan, bu suretle de asıl muradlarına kavuşan Müttekî ve Muhlas kullarından eyle.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا. ط

"And olsun ki Allâh'ın Rasûlünde sizin için, Allâh'ı ve âhiret gününü ummakda olanlar ve Allâh'ı çok zikir edenler için güzel bir (imtisâl) numûne (si) vardır".¹⁶

Âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurduğun gibi, en güzel bir imtisal numunesi olarak tavsiye buyurduğun Habîb'in ve Rasûl'ün Hazreti Muhammed sallâ'llâhü *aleyhi ve sellem*'in yolundan ayırma. Sana yakın olmak için O'ndan başkalarını mürşid, önder, lider kabul edip vesîle edinerek gizli ve açık bir şirk içine düşenlerden eyleme. Hâlis İhlâs sâhibi **Hanîf**, **Muhlâs** ve **Müttekî** kullarından eyle.

Geri geri çekilip sinen; büzülüp büzülüp sinen; sinip sinip aldatan; hakk yoldan döndürüp fenâlığa sürüklemek için döne döne vesvese vermek âdeti olan; gizli fısıltı ile, gizli sesle, yaldızcı sözlerle vesvese vermek san'atı olan; Senin ismin anılınca kaçan; fırsat bulunca da tekrar musallat olmak âdeti olan; Sana âsî, insanlara merhametsiz olan; o döne, o sinsi, o

¹⁶ -Ahzâb, 21.

geriletici vesvese kaynağı **cin ve insan** şeytanlarının şerrinden, bizleri koru.

Küfrün, şirkin ve nifâkın her çeşidinden sakınarak **Tevhîd**'in şartlarını noksatsız yerine getirmeye çalışan, bu sûretle de nefsini tezkiye edip tertemiz yapan, korkduklarından emîn, umduklarına nâil olan Mü'min, Muhlâs ve Müttekî kullarından eyle.

Kalblerimizi Senin sevgin ve Senin azâbının korkusu ile doldur. **Kelime-i Tevhîd**'in bütün özelliklerini kalbimize yerleşdir ve ondan başka hiçbir şey'e yer verme. Kalbimizi, dilimizi ve tüm organlarımızı, **zikrinden, Sana kullukdan ve Sana muhabetden**, bir an dahî ğâfil bırakma.

Yâ Rabb, Rasûlün Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* bizlere örnek olmak maksâdı ile Senden neler istemişse bizler de onları Senden istiyoruz, Sen bizlere ihsân eyle. Nelerden de Sana sığınmışsa onlardan da Sana sığınıyoruz, Sen bizleri koru. Sana nasıl hamd-ü senâ' etmişse bizler de aynı şekilde hamd-ü senâ' etmek istiyoruz. Hamdimizi, şukrümüzü, senâ'mızı ilâhî rızâna muvâfık buyur.¹⁷

Yâ Rabb, bizleri sırât-i müstekîm'inden ayırma. Hidâyetini üzerimizden eksik etme. Kusurlarımızı, günahlarımızı afv-ü mağfired edip bizlerden râzı ol. Azâbından, gazâbından Sana sığınır, Senden yine Sana ilticâ' ederiz. Bizleri Sen muhâfaza buyur.

¹⁷ -"Geçmiş ve gelecek günâhını Allâh'ın bağışlaması, senin üzerindeki ni'metini tamamlaması ve seni doğru yola ilemesi içindir". Fetih, 2.

Âyet-i kerîme'sine göre, Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'in geçmiş ve gelecek günahları afv edilmiş olmasına rağmen, ümmetlerine örnek olmak maksâdı ile yaptığı duâları aklında tutamayan Ashâb-ı Kirâm'dan bazıları, "Yâ Rasûle'llâh, yaptığımız bu duâları aklımızda tutamıyoruz" deyince, O da bu şekilde duâ etmelerini tavsiye etmiştir.

Riyâzû's-sâlihîn,C.3.ss.79.

Yâ Rabb, hayat ve memat fitnelerinden, Mesih Deccâl'in fitnesinden, tenbellikden, korkaklıktan, cimrilikden, faydasız ilimden, borçlu olmakdan, câhillerden olmakdan, nefislerimizin şerrinden, senin hoşlanmayacağın şey'lere sâhib bulunmaktan, ölüm ânının korkunç sıkıntılarından, kabir azâbından, kabir fitnelerinden, kimsenin kimseye bir faydası olmayacak mahşer gününün sıkıntılarından Sana sığınırız. Sen bizleri muâfaza buyur.

Yüce ismin anıldığı zaman Senden korkularından tüyleri ürperip diken diken olan, ma'nâsını anlayınca da îmânları ziyadeleşip diken diken olan tüyleri yatışan, bu suretle de kalbleri huzûra kavuşup Senin isminin zikrine ısınan kullarından eyle.

Geceleri namaz kılib duâ etmek için yanları yataklarından uzaklaşan, korku ve ümîd ile Rabb'lerine duâ eden, kendilerine rızık olarak verdiklerinden hayra sarf eden, bunun neticesi olarak da gözlerin aydın olacağı nice ni'metler vereceğin Müttekî ve Muhlâs kullarından eyle.

Yâ Rabb, Sevgili Rasûlün Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in mübârek Rûh-i şerîflerini yarattığın zaman, **Levh-i mahfûz**'a, kendi isminle O'nun ismini berâber yazdığın ve yarattığın tüm mahlûkâtı bu esâsa inanıp yaşamakla (*Seni tesbîh ve tenzih etmekle*) görevlendirip Sana kulluk yapmakla sorumlu tuttuğun **Kelime-i Tevhîd**'in bütün özelliklerini kalbimize yerleşdir ve ondan başka hiçbir şey'e yer verme. Kalbimizi, dilimizi ve tüm organlarımızı, **zikrinden, Sana kullukdan ve Sana muhabetden**, bir an dahî ğâfil bırakma.

Yâ Rabb, Rasûlün Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* bizlere örnek olmak maksâdı ile Senden neler istemişse bizler de onları Senden istiyoruz, Sen bizlere ihsân eyle. Nelerden de Sana sığınmışsa onlardan da Sana sığınıyoruz, Sen bizleri koru. Sana nasıl hamd-ü senâ' etmişse bizler de aynı şekilde hamd-ü senâ' etmek istiyoruz. Hamdimizi, şukrümüzü, senâ'mızı ilâhî rızâna muvâfık buyur.

Mahşerin en şiddetli zamânında Arş'ının gölgesinde gölgelenmeyi nasîb edeceğin, rahmet-i ilâhî'ne gark edeceğin ve râzı olduğunu bildirip **bayram yaptıracağın** sevgili kullarından eyle.

Sevgili Rasûl'ün Hazreti Muhammed sallâ'llâhü *aleyhi ve sellem*'in **Livâü'l-hamd**'i¹⁸ altında O'nunla birlikde ve diğer sevdiğin, râzı olduğun kulların ile birlikde Sırât'ı kolaylıkla geçerek Cennet'ine vasıl olacak, Cennet'de selâmına muhâtab olacak, orada cemâlini görecek ve Cennet'inin ni'metlerinden istifâde edecek kullarından eyle.

Sırât'ı geçip Cennet'in kapısına varınca görevli melekler tarafından, "*Dünyâda iken güzel güzel ameller yaptınız. Şimdi, Cenneti hakk ettiniz; اذْخُلُوْهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ*).": "**Selâmetle, korkusuzca girin oraya**)¹⁹ denilecek kullarından eyle.

Cehennem'in kapısına varıp hayvanların toprak olduklarını görünce (يَا كَيْتَبِي كُنْتُ تُرَابًا) : **Ne olurdu ben de** (onlar gibi) **toprak olsaydım**)²⁰ (يَا كَيْتَبِي قَدَّمْتُ لِحَايَاتِي) : **Âh, keşki hayâtım**

¹⁸ **Livâü'l-hamd**: Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm'ın ümmetinin, Mahşer günü altında toplanacakları bayrağı. Makâm-ı Ahmedî.

¹⁹ -Hicr 46.

²⁰ -Nebe', 40.

için önden (sâlih ameller) **yapsaydım**)²¹ da şu Cehennem'in yüzünü görmeseydim, diyecek kâfirlerden, münâfiklardan ve müşriklerden eyleme. Netîcede,

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ط دَلِّكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.

Allâh onlardan hoşnûd olmuştur. Onlar da Ondan hoşnûd olmuşlardır. İşte bu (seâdet), Rabb'in (in azâbın) dan korkan (lar) a mahsusdur".²²

âyet-i kerime'sinde ifâde buyurduğun ve eşsiz mutluluklara nâil kıldığın kullarından eyle.

Âmîn, âmîn,âmîn. Ve'l-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn.

20-Nisan-2014

20-Cemâziye'l-âhir-1435

²¹ -Fecr, 24.

²² -Beyyine 6-7-8.

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

**“Allâhü Teâlâ kimi dilerse onu
(kendisinde hayır gördüğü kimseleri),
doğru yola iletir”.**

Bakara, 213.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ.

*Bizi, îmâna ve İslâma hidâyet eyliyen
Allâhü Teâlâ 'ya hamd olsun.*

Et-Tâcü'l-Câmiu fi Ehâdîsi'r-Rasûl s.a.v.

Tevhîd ve Küçük bir yakarış

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hikmetle değil) ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezzehtir kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), diye yarattım”.²³

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ
فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ.

“Şübhesiz ki takvâ sâhibleri cennetlerde, ırmaklar (kenarların) da”.

“Hakk meclisinde (çok güzel bir mekânda) ve kudret sâhibi, mülkü çok yüce olan (Allâh) ın yanında (ma’nevî makâmında) dırlar”.²⁴

اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَلِيكٌ مُّقْتَدِرٌ

“Allâh’ım, Sen, şübhesiz Melik-i muktedir’sin”

“(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) : Lâ ilâhe illâ’illâh,

Muhammedü’r-Rasûlü’llâh : Allâh’dan başka hiç bir ilâh, -hiç bir tanrı, hiç bir ma’bûd- yoktur, ancak O vardır; Muhammed -aleyhi’s-selâm- Allâh’ın (kulu ve) Rasûlü’dür”.

Kelime-i Tevhîd’ini Levh-ı mahfûz’a yazan Allâhü Teâlâ, yarattığı her mahlûku bu esâsa göre inanıp yaşamakla, (kendisini tesbih ve tenzih etmekle) görevlendirerek bu esâsın gereklerini yerine getiririp kulluk yapmaları ile sorumlu tutmuştur ki kâinât’daki en büyük ve en şerefli hâdise budur.

Bunun için Yaratan Rabb’ini iyi tanı ve O’na iyi kulluk yap ki -O senden râzî sen de O’ndan râzî olarak- imtihân-ı ilâhî’yi kazanmış olasın.

²³ -Zâriyât, 56.

²⁴ -Kamer, 54-55.